

SFS 1999:311

Utkom från trycket
den 4 juni 1999

Lag om ändring i lagen (1994:260) om offentlig anställning;

utfärdad den 4 maj 1999.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om lagen (1994:260) om offentlig anställning att 1–3 och 6 §§ samt punkten 2 av övergångsbestämmelserna till lagen skall ha följande lydelse.

1 §² I denna lag finns särskilda föreskrifter om arbetstagare hos

1. riksdagen och dess myndigheter,
2. myndigheterna under regeringen,
3. de allmänna försäkringskassorna.

Särskilda föreskrifter om arbetstagare som avses i första stycket 2 finns också i lagen (1994:261) om fullmaktsanställning.

2 § Följande föreskrifter i lagen gäller också arbetstagare hos kommuner, landsting och kommunalförbund, nämligen

23–29 §§ om arbetskonflikter,

42 § första stycket om vissa undantag från lagen (1976:580) om medbestämmande i arbetslivet.

Föreskrifterna i 30 § om periodiska hälsoundersökningar gäller också arbetstagare hos kommuner och landsting.

3 §³ Lagen gäller inte

1. statsråden,
2. riksdagens ombudsmän,
3. arbetstagare som är lokalanställda av svenska staten utomlands och som inte är svenska medborgare,
4. arbetstagare som har anvisats beredskapsarbete eller skyddat arbete.

För justitiekanslern, justitieråden och regeringsråden gäller bara 4 § om bedömningsgrunder vid anställning, 7 § om bisysslor och 23–29 §§ om arbetskonflikter.

6 § Regeringen får föreskriva eller för särskilda fall besluta att bara svenska medborgare får ha

1. anställning inom regeringskansliet eller utrikesförvaltningen,

¹ Prop. 1998/99:38, bet. 1998/99:KU18, rskr. 1998/99:176.

² Ändringen innebär att den tidigare punkten 3 upphävs.

³ Ändringen innebär att den tidigare punkten 3 upphävs.

2. statlig anställning som kan vara förenad med myndighetsutövning eller handläggning av frågor som rör förhållandet till andra stater eller till mellanfolkliga organisationer,

3. statlig anställning som kan medföra kännedom om förhållanden som är av betydelse för landets säkerhet eller för andra viktiga, allmänna eller enskilda ekonomiska intressen.

De befogenheter som regeringen har enligt första stycket 2 och 3 utövas i fråga om arbetstagare hos riksdagen eller dess myndigheter av riksdagen eller den myndighet som riksdagen bestämmer.

2. Om det i någon annan lag eller författning hänvisas till en föreskrift som har ersatts genom en föreskrift i denna lag, skall i stället den nya föreskriften tillämpas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2000.

På regeringens vägnar

LAILA FREIVALDS

Margareta Hammarberg
(Justitiedepartementet)